

[Dagmar Andreassen.]

gerne af grisene, hvis man kunne blande sojaproteiner i. Men foreløbig har man altså ikke kunnet finde ud af, hvad de må kaldes, og det har taget lang tid. Både i Sverige og Frankrig har man brugt dem igennem længere tid, og pinsedag kunne man læse i Morgenavisen Jyllands-Posten en stort opsat artikel om sojabøf og den slags, der fortæller om, hvor meget det griber om sig i USA.

**Indenrigsministeren (H. C. Toft):** Må jeg først sige til fru Dagmar Andreassen, at om det stillede spørgsmål kan man sige, at myndighederne i den konkrete sag har brugt en ret lang tid til at udarbejde retningslinjer for betegnelse og etikettering af det såkaldte vegetabiliske kød, men det forholder sig således, at det omhandlede levnedsmiddel hele tiden har kunnet forhandles frit under iagttagelse af levnedsmiddellovens almindelige regler. Der har altså ikke været noget til hinder for, at det kunne sælges og forhandles, hvis man drog omsorg for, at etiketteringen loyalt gjorde rede for varens beskaffenhed, og lovgivningens krav i øvrigt blev overholdt.

Spørgsmålet drejer sig altså udelukkende om, hvorvidt myndighederne skal fastsætte bestemmelser om benævnelsen af det omhandlede produkt og i bekræftende fald hvilke. Disse overvejelser har, som jeg sagde før, næppe virket hæmmende på produktudviklingen. Da indenrigsministeriet i medfør af levnedsmiddelloven er forpligtet til at rådføre sig med andre ministerier samt erhvervene, inden ministeriet kan fastsætte nye regler med hjemmel i levnedsmiddellovgivningen, ja, så er det klart, at det må tage nogen tid.

Indenrigsministeriet blev bekendt med sagen, da landbrugsministeriet foranlediget af en henvendelse fra Landbrugsrådet over for indenrigsministeriet rejste spørgsmålet om, hvorvidt den betegnelse og den etikettering, hvorunder det såkaldte vegetabiliske kød faldbydes på det danske marked, måtte anses for stridende eller ikke stridende mod bestemmelserne i levnedsmiddelloven og i loven om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse. Landbrugsrådet og landbrugsministeriet fandt det hensigtsmæssigt, at indenrigsministeriet fastsatte regler med henblik på sikring af, at kunstprodukter ikke udby-

des til forbrugerne på en måde, der kan give anledning til forveksling med egentlige landbrugsvarer.

Derefter udarbejdede indenrigsministeriet udkast til en bekendtgørelse med regler om, at de omhandlede produkter skal forhandles under betegnelsen kunstkød, og at vægtprocentforholdet skulle angives, hvis der i en vare både var kød og kunstkød. Dette udkast blev sendt til udtalelse hos de interesserede ministerier og styrelser, og sagen fik nu på foranledning af erhvervene den drejning, at handelsministeriet udarbejdede et nyt udkast til bekendtgørelse om proteinprodukter med, som det hed, fabrikeret struktur. Dette udkast byggede på den betragtning, at en kommende bekendtgørelse ikke kun burde dreje sig om kunstkød; en ny bekendtgørelse burde være så generel, at den også omfattede fremtidige imitationsprodukter, der er udviklet på grundlag af andre råmaterialer end vegetabiliske, eller produkter med det formål at erstatte andre levnedsmidler end kød.

Dette udkast blev på ny sendt til udtalelse — der står i levnedsmiddelloven, at vi skal sende det til udtalelse hos de interesserede styrelser — og da svarene forelå, blev udkastet i december 1969 forelagt for statens levnedsmiddelinstitut. Jeg kan sige, at jeg er vidende om, at statens levnedsmiddelinstitut inden for kort tid vil afgive sit svar, og jeg vil derefter kontakte sundhedsstyrelsen, der altid som sidste instans får mulighed for at se på en sådan sag, og det er mit håb, at en bekendtgørelse derefter snarest vil kunne udfærdiges. Det må dog nævnes, at der fra erhvervsside er yttret ønske om endnu en forhandling i sagen.

**Dagmar Andreassen:** Jeg kan forstå på ministerens svar, at når nu levnedsmiddelinstitutet har svaret, skal sundhedsmyndighederne have sagen. Kunne man dog ikke have spurgt dem begge to på én gang? Så var det dog gået lidt hurtigere.

Men til spørgsmålet om, at man gerne har måttet sælge det, vil jeg sige, ja, det er rigtigt, det produkt er ikke forbudt, men når erhvervene ved, at man arbejder på en bekendtgørelse, hvem kan dog så forventes at gå hen og trykke etiketter og emballager og introducere det på markedet med risiko for, at det 8 dage efter viser sig, at det, man har